

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 22
ze dne 18. srpna 2010

19. ROČNÍK MHF ČESKÝ KRUMLOV
JDE DO KLASICKÉHO FINÁLE
S CHOPINEM A GLUZMANEM

mezinárodní hudební festival ://
international music festival ://
český krumlov ://

Šestý závěrečný víkend 19. ročníku MHF Český Krumlov má na svém programu dva koncerty klasické hudby. Nejprve v pátek **20. srpna** připomene dvousté výročí narození polského skladatele Fryderyka Chopina koncertem **Pocta Chopinovi**, na kterém se s **Pražákovým kvartetem** představí náš přední klavírista **Jan Simon**. V sobotu **21. srpna** 19. ročník festivalu vyvrcholí koncertem **Symfonického orchestru Českého rozhlasu**, jenž bude dirigovat španělský dirigent **José Miguel Rodilla**. Sólistou tohoto večera bude proslulý izraelský houslista **Vadim Gluzman**. Slavnostní závěrečný akt v Maškarním a Zrcadlovém sále Státního hradu a zámku Český Krumlov se uskuteční za účasti významných představitelů politiky, kultury i byznysu.

POCTA CHOPINOVÍ

Rok 2010 je rokem velkých hudebních výročí a ani MHF Český Krumlov nezapomíná na připomenutí alespoň některých z nich. 22. února uplynulo 200 let od narození polského skladatele Fryderyka Chopina, jenž proslul především brilantními klavírními kompozicemi. Tento koncert bude skutečným bonbonkem dramaturgie 19. ročníku festivalu, neboť představí niterné komorní verze obou klavírních koncertů, které bývají neprávem opomíjeny. Klavírní koncerty byly dlouho nedoceny a až zásluhou polských klavíristů pronikly na světová pódia. Jejich poetičnost a svěžest postrádá ještě hluboký smutek, jenž prostupuje pozdější Chopinova díla. Jsou to však již díla velice zralá, zvláště v klavírní lince, jež byla Chopinovi nejbližší. Odborná kritika se dnes však většinou uchyluje k jednomu ze dvou šablonovitých hodnocení těchto stěžejních děl Fryderyka Chopina. Jedni tvrdí, že Chopin byl především skladatelem pro klavír, a orchestrální doprovod je spíše jakýmsi nezajímavým „vehiklem“ obtěžujícím nejen samotného klavíristu. Druzí jsou naopak toho názoru, že instrumentální pozadí opatrně a s rozmyslem doprovází zvuk klavíru a že jednoduchost aranžmá záměrně kontrastuje s harmonickou komplikovaností. Ať tak či onak, popřít nelze, že komorní verze obou koncertů, jež ležely v zapomnění více jak 160 let, představují křišťálově čistou a hluboce niternou instanci tvořící základ obou těchto děl. V sólovém klavírním partu se v pátek **20. srpna 2010** v **Maškarním sále** představí náš přední klavírista **Jan Simon**, kterého doprovodí **Pražákovo kvarteto** hrající ve složení Václav Remeš, Vlastimil Holek – housle, Josef Klusoň – viola a Michal Kaňka – violoncello.

Fryderyk Chopin (1810-1849): Klavírní koncert č. 1 e-moll, Op. 11 (komorní verze)
Klavírní koncert č. 2 f-moll, Op. 21 (komorní verze)

Jana Simona jsme při příležitosti jeho vystoupení na festivalu požádali o rozhovor:

Na MHF Český Krumlov nevystupujete poprvé, jak vzpomínáte na svá předešlá vystoupení na tomto festivalu?

Měl jsem možnost vystoupit zde na koncertě, který se konal pod širým nebem společně s Pražskou komorní filharmonií, dirigentem Jiřím Bělohlávkem, houslistou Daishinem Kashimotem a cellistou Wolfgangem Schmidtem v Beethovenově Trojkoncertu. Tehdy to byl můj první „open air“ koncert v životě a to je atmosféra, na kterou se nezapomíná, zejména jste-li obklopen takovým architektonickým skvostem, jakým bezesporu zámek Český Krumlov je a při hraní Vás obklopuje posluchači zaplněné zámecké nádvoří. Recitálová a komorní vystoupení v Maškarním sále mají též svou nezaměnitelnou atmosféru a obzvláště rád vzpomínám na společný koncert se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu s dirigentem Vladimírem Válkem a kolegy u klavíru Marianem Lapšanským a Eugenem Indjicem v Mozartových koncertech pro jeden, dva i tři klavíry. Setkal jsem se tak zde na pódiu s jednou z legend našich studentských dob, kterou jsem jako adept klavírního umění s obdivem sledoval a v době studií ani nedoufal, že se kdy potkáme a společně budeme mít možnost oslovovat publikum krásnou hudbou. Takže co koncert v Českém Krumlově, to nádherná vzpomínka.

V letošním roce přivážíte velice zajímavý program, a sice komorní verze obou Chopinových klavírních koncertů. Jaký je Váš vztah k těmto dílům, zvláště právě ke komorní verzi, která nebývá tak často uváděna?

Víte, Chopin prováděl své klavírní koncerty v nejrůznějších nástrojových obsazeních včetně toho, že tento koncert hrával zcela bez doprovodu jakéhokoliv tělesa s tím, že orchestrální mezihry dokázal hrát v rámci sólového partu. Pokud přistoupíte k interpretaci s komorním tělesem, nesmíte brát takovou verzi jako náhražku orchestru, nýbrž jako svébytný hudební útvar a vnímat toto dílo jako absolutní hudbu. Té krásy vložené do hudebního sdělení tohoto autora je tolik, že je svým způsobem zcela jedno, v jaké formaci toto dílo provádíte. Jedno je však jisté, je to jedna z nejúžasnějších oslav klavíru jako nástroje, který je schopen sdělovat hudební odkaz. A spolupráce se skvělými muzikanty toto potěšení jen umocňuje.

Na koncertu Vás doprovodí přední české smyčcové kvarteto - Pražákovo. Jak se těšíte na spolupráci s těmito umělci, již jste s nimi někdy vystupoval?

Pražákovci patří po celou dobu své existence k absolutní kvartetní špičce. Je to již mnoho let, kdy jsme poprvé společně vystoupili ve Valdštejnském paláci v Praze – dnešním Senátu – a provedli Schumannův klavírní kvintet. Jsou stále skvělí a to potěšení pracovat s nimi je opět obrovské. Nejen díky jejich muzikantství, ale i díky tomu, že je to součinnost příjemných lidí - chtělo by se mi říci kluků, kteří přes své obrovské úspěchy zůstávají skromní a komunikativní a dělní. A to nebývá vždy pravidlem u osobností, které se potkají s úspěchem a v jeho doprovodu procházejí svou kariérou. A tak snad zůstává v popředí to přání, aby těmi „kluky“ zůstali i když se nám všem poněkud mění číslice v kolonce věk.

Jan Simon (klavír)

Jan Simon (1966) začal hrát na klavír v sedmi letech pod vedením svého otce, hudebního skladatele a dirigenta Ladislava Simona. Po absolutoriu na pražské konzervatoři ve třídě Valentiny Kameníkové pokračoval ve studiích na pražské hudební fakultě AMU, kterou absolvoval pod vedením Ivana Moravce. Své vzdělání doplnil roční stáží v Curychu u klavíristy Homera Francesche a dvouletým studiem v německém Lübecku u Jamese Tocca. Po ukončení studia začal Jan Simon na Vysoké hudební škole v Lübecku sám vyučovat. Během svých studií za pedagogického vedení prof. Valentiny Kameníkové se úspěšně zúčastnil řady klavírních soutěží. Vítězství v národní Chopinově soutěži a Interpretační soutěži Ministerstva kultury bylo dobrým odrazovým můstkem pro úspěšná vystoupení v mezinárodních soutěžích. Po získání laureátských titulů v soutěži Pražského jara, Chopinově soutěži na Mallorce a ocenění na soutěži Williama Kappela v USA završil své působení na mezinárodních soutěžních pódiích získáním bronzové medaile v soutěži Královny Alžběty v Bruselu, a to pod vedením prof. Ivana Moravce. Jan Simon vystupuje pravidelně s renomovanými orchestry jako např. BBC Symphony Orchestra London, Baltimore Symphony Orchestra, Česká filharmonie, Orchester der Beethovenhalle Bonn, Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Moskevští sólisté, Slovenská filharmonie, Pražská komorní filharmonie, FOK nebo Taipei City Symphony Orchestra. Spolupracuje s dirigenty Vladimírem Válkem, Jiřím Bělohlávkem, Marcem Soustrottem, Tadeuszem Strugolou,

Ondřejem Lenárdem, Davidem Robertsonem, Liborem Peškem, Martinem Turnovským, Ole Kristianem Ruudem, Gaetanem Delogu, Leošem Svárovským a dalšími. Koncertní vystoupení zavedla Jana Simona do většiny evropských zemí, USA, Kanady, Mexika, Austrálie, Egypta, Japonska, do Číny a na Tchaj-wan, jakož i na pódia prestižních festivalů: Schleswig-Holstein Musik Festival, Pražské jaro, Bratislavské hudobné slavnosti, Mitte Europa ad. Jako komorní partner spolupracuje zejména s violoncellistou W. E. Schmidtem, vystupoval společně s Josefem Sukem, Václavem Hudečkem a některými dalšími instrumentalisty. Jan Simon nahrává pro gramofonové firmy Supraphon, BMG Ariola, Radioservis, Clarton. V roce 1996 získal za svou nahrávku Schulhoffových klavírních koncertů (společně se SOČRem a Vladimírem Válkem) Cannes Classical Award 95 na veletrhu gramofonového průmyslu MIDEM ve Francii. Jako nejmladší instrumentalista v historii Českého rozhlasu získal v roce 1994 statutární titul sólisty této instituce. Kromě svých uměleckých aktivit působí Jan Simon od roku 2001 také jako správní ředitel Symfonického orchestru Českého rozhlasu.

Pražákovo kvarteto

Pražákovo kvarteto, ve složení Václav Remeš, Vlastimil Holek – housle, Josef Klusoň – viola a Michal Kaňka – violoncello, se letos po čtyřech letech vrátilo na pódium Pražského jara, na jehož mezinárodní soutěži smyčcových kvartet v roce 1979 získalo 1. cenu. Rok předtím zvítězili v další prestižní mezinárodní interpretační soutěži ve francouzském Evianu. Mladý soubor, který založili studenti Pražské konzervatoře v roce 1972, se v počátcích své kariéry formoval pod vedením špiček českého kvartetního umění – Viktora Moučky z Vlachova kvarteta, Břetislava Novotného, primárie Kvarteta města Prahy, a Antonína Kohouta z proslulého Smetanova kvarteta. Přes třicet let trvající působení Pražákovců především na zahraničních pódiiích, kde se počet jejich koncertů pohybuje v poslední době kolem osmdesátky ročně, a k tomu úctyhodná diskografie čítající přes 40 titulů se stěžejními opusy kvartetní literatury, představuje soubor na samém vrcholu jeho umělecké kariéry a s renomé jednoho z nejvýznamnějších představitelů české komorní hudby na mezinárodní scéně. Pražákovo kvarteto vystupuje pravidelně na prestižních evropských pódiiích v Londýně, Amsterdamu, Bruselu, Paříži, Vídní, Salcburku, Mnichově, Berlíně, Hamburku, Miláně, v poslední době k nim opakovaně patří Praha, kde kromě festivalových vystoupení na Pražském jaru se soubor představil ve Dvořákově síni Rudolfiny na pěti večerech během jediné sezony 2006–07 Českého spolku pro komorní hudbu jako jeho ensemble-in-residence. Také na americké půdě jsou kvartetisté pravidelnými hosty v nejvýznamnějších hudebních městech, včetně New Yorku a jeho Carnegie Hall. Pro příští sezonu plánují již své 18. turné do USA, ale budou hrát též v Kanadě, Japonsku, Jižní Koreji a na Novém Zélandu. Repertoár souboru, jímž se prezentují na koncertech a nahrávkách, je obdivuhodně široký, od Haydna po soudobou českou tvorbu (Feld, Gemrot, Kvěch, Lukáš, Klusák aj.), jeho kompletní přehled lze najít na www.prazakquartet.com. Do kmenového okruhu programové nabídky Pražákovců patří především kvartetní díla období vídeňského klasicismu a Brahmse, Zemlinského a II. vídeňské školy (Schönberg, Berg, Webern) a českých klasiků reprezentovaných zejména Smetanou, Dvořákem, Janáčkem a Martinů, jehož nadcházející dvojí životní výročí (1890–1959) povede kvartetisty ke zvýšené propagaci Martinů díla na evropských pódiiích v sezoně 2009–10. V nahrávacích studiích je pro ansámbl klíčová více než patnáctiletá spolupráce s francouzským vydavatelstvím Harmonia Mundi (Praga Digital), pro které nahrává exkluzivně. Na zhruba čtyřiceti CD pod touto značkou lze najít téměř všechny kmenový repertoár souboru. Kromě českých skladeb je skvělou vizitkou Pražákovců například komplet Beethovenových smyčcových kvartetů, vydaný souborně v roce 2005 (jednotlivě vycházel od r. 1999 až do r. 2003), též brahmsovský komplet (2006), pokračují v nahrávání Schuberta – nejčerstvější novinkou vyšlou v tomto roce je CD se třemi Schubertovými komorními skladbami a Mendelssohna, od jehož narození uplyne 200 let. Diskografie souboru obsahuje také kvartety Weberna (op.28,op.9), Schönberga (kompletní nahrávka sm. kvartet), Berga op.3 a Lyrickou Suitu a Haydna (op. 76,20,64,50 atd.).

VADIM GLUZMAN NA MHF ČESKÝ KRUMLOV

Závěrečným vyvrcholením 19. ročníku MHF Český Krumlov bude koncert **Symfonického orchestru Českého rozhlasu**, který pod taktovkou španělského dirigenta **Josého Miguela Rodilly**, doprovodí známého izraelského houslistu **Vadima Gluzmana** v sólovém partu Čajkovského houslového koncertu a přidá navíc Anglickou symfonii Antonína Dvořáka. To vše se odehraje v sobotu **21. srpna v Zámecké jízdárně**.

Petr Ijič Čajkovskij (1840-1893):

Houslový koncert D dur, Op. 35

Antonín Dvořák (1841-1904):

Symfonie č. 8 G dur, „Anglická“, Op. 88

Při této příležitosti jsme **Vadima Gluzmana** požádali o rozhovor: **Pane Gluzmane, vystupoval jste již někdy v České republice a jaký vztah máte k české hudbě?**

Ne, nebudu vystupovat v České republice poprvé. Již jsem před lety spolupracoval s některými českými orchestry v Praze – s Českou filharmonií, Pražským komorním orchestrem i Českým národním symfonickým orchestrem... A samozřejmě, že hraji a miluji Dvořáka – houslový koncert, komorní hudbu a malý skvost – Čtyři romantické kusy!!! Nejenže opravdu miluji českou hudbu, ale mám specifický vztah též k české zemi, kultuře, architektuře i literatuře... Praha je ze všech měst mým nejoblíbenějším!

Ve Vašem životopisu se lze dozvědět, že jste izraelským houslistou, narodil jste se však v Ukrajině a nyní žijete v USA. Jaký je Váš vztah k Izraeli?

Narodil jsem se ještě v Sovětském svazu, žil a studoval jsem v Rize, a když mi bylo 15 let, moje rodina byla repatriována do Izraele. Od té doby jsem izraelským občanem a opravdu se cítím být více Izraelcem než kýmkoli jiným. Když říkám, že jedu domů, mám na mysli Tel Aviv a žádné jiné místo na světě. Moje celá rodina zde žije, jsou zde pochováni mí předci, sloužíme v izraelské armádě, cítíme, že to je naše země.

V počátcích Vaší kariéry jste byl podporován předním světovým houslistou Isaacem Sternem. Jak vzpomínáte na toto období a jak Stern ovlivnil Vaše muzikantství?

Isaac Stern ovlivnil nejen mě, ale celé generace izraelských hudebníků – od Itzhaka Perlmana, Pinchase Zukermana až po Schlomo Mintze a později mě – bylo pro nás velkým štěstím dostat takovéto vedení. Isaac Stern byl neuvěřitelně silnou a přitom laskavou osobností. Nic pro něj nebylo dostatečné – každý úspěch byl jen krokem k dosažení vyššího cíle – smyslu hudby, duše, její důstojnosti! Vzpomínky na něj mě stále provází a doufám, že se mi podaří pokračovat v jeho tradici a předat ji budoucím generacím.

Váš repertoár je velmi široký, zahrnuje jak standardní, především romantické kusy, tak i soudobou hudbu. Jaká hudba je Vám osobně nejbližší?

Cítím se dobře v jakékoli hudbě. Vybudoval jsem si široký repertoár od baroka až po velmi současnou hudbu a věřím, že každý hudebník by si měl udržovat zdravou „stravu“ v repertoáru. Samozřejmě, že ale existují i díla či skladatelé, se kterými se necítím být nijak zvlášť spojen, proto je na veřejnosti neprovozují. Ale pokud v hudbu věřím, pak ji hraju s celým svým srdcem!

Vadim Gluzman

Izraelský houslista Vadim Gluzman se technikou a citlivostí vyrovná houslistům Zlatého věku 19. a 20. století, zatímco energií a vášní právoplatně náleží do století jednadvacátého. Obdivován publikem i kritikou pro hloubku, virtuositu a technickou brilanci procestoval již celý svět jako sólový hráč či v duu se svou manželkou – klavíristkou Angelou Yoffe. Zpočátku kariéry byl Gluzman podporován významným houslistou Isaacem Sternem a v roce 1994 obdržel prestižní ocenění nadace Henryka Szerynga. Gluzman hraje na housle Stradivari z roku 1690, které před ním vlastnil Leopold Auer. Vadim Gluzman vystoupil již s mnohými světově proslulými orchestry včetně Londýnské filharmonie, Chicagského symfonického orchestru, Izraelské filharmonie, symfonických orchestrů měst San Francisco, Cincinnati, Detroit, Houston, Vancouver a Seattle, dále s Královským skotským národním orchestrem, Německým symfonickým orchestrem Berlín, Minnesotským orchestrem, Mnichovskou, Drážďanskou i Českou filharmonií, orchestrem NHK a KBS nebo Stuttgartského rozhlasu. Spolupracoval s dirigenty význačných jmen, jakými jsou například Yehudi Menuhin, Neeme Järvi, Andrew Litton, Marek Janowski, Itzhak Perlman, Peter Ondjian, Dmitri Kitajenko, Paavo Järvi, Jesús López-Cobos, Yan Pascal Tortelier, Claus Peter Flor nebo James DePriest. Svými vystoupeními zpestřil dramaturgii předních světových festivalů nevyjímaje Verbier, Ravinii, Lockenhaus, Pablo Casals, Colmar, Jerusalemský, Schwetzingerský festival, Šlesvicko-holštýnský hudební festival nebo Festival Radio France. Vadim Gluzman nahrává výhradně pro BIS label a jeho diskografie zahrnuje úspěšnou nahrávku 24 preludií Lery Auerbachové (komponováno pro Gluzmana a Yoffe), dále společné nahrávky děl Schnittkeho,

Vaskse, Pärta, Kancheliho nebo Šostakoviče. Poslední Gluzmanova nahrávka zahrnující Čajkovského houslové koncerty s Bergenskou filharmonií řízenou Andrewem Littonem získala titul nahrávka měsíce prestižního britského časopisu ClassicFM. Vadim Gluzman se narodil v roce 1973 v Ukrajině a hru na housle začal studovat v sedmi letech. Dříve než se v roce 1990 přestěhoval do Izraele, začal Gluzman studovat u Zakhara Brona a později u Yairiho Klesse v Tel Avivu. Ve studiích Gluzman pokračoval poté ještě ve Spojených státech na prestižní Juilliard School pod vedením Dorothy DeLay a Masaa Kawasakiho.

José Miguel Rodilla

José Miguel Rodilla se narodil ve Valencii (Španělsko). Studoval dirigování, kompozici a hru na klarinet na konzervatořích ve Valencii, Alicante, Rotterdamu a na Salcburském Mozarteu. Na Royal College of Music (LRSM) získal v oboru dirigování čestný diplom s vyznamenáním. Kromě toho se zúčastnil různých dirigentských kurzů vedených José Colladem, Michaeliem Gielenem a Aldem Ceccatem. V současnosti stojí v čele oddělení orchestrálního dirigování na Conservatorio Superior de Música ve španělské Murcii a je šéfdirigentem Symfonického orchestru Regionu Murcia. Rodilla debutoval jako dirigent v roce 1990 s Orchestrem konzervatoře v Murcii, jehož je od roku 1996 šéfdirigentem a s kterým absolvoval turné nejen po Španělsku, ale také v Maďarsku a v Portugalsku. Na Festivalu mládežnických mezinárodních orchestrů v Murcii získal roku 1991 ocenění "nejlepší dirigent". V roce 1993 založil soubor Concertus Novo Chamber Orchestra, který se specializuje na interpretaci soudobé hudby. Následovala řada hostování na některých světově proslulých festivalech soudobé hudby, některá vystoupení byla přenášena live v rozhlasovém vysílání RNE (Radio Nacional de España). Roku 1997 se stal šéfdirigentem Symfonického orchestru Regionu Murcia. Jeho orchestrální repertoár je velmi široký, od staré hudby až po současná díla, a se svým orchestrem vystupuje s řadou mezinárodně uznávaných sólistů. Kromě svého angažmá v Murcii hostuje u významných orchestrů, mezi které patří Symfonický orchestr Českého rozhlasu v Praze, Symfonický orchestr Španělského rozhlasu a televize (RTVE), Symfonický orchestr v Cáchách (Německo), Pekingský symfonický orchestr, Symfonický orchestr v Szegedu (Maďarsko), v Polsku to jsou Filharmonie v Czestochowe a Symfonický orchestr Hudební akademie v Poznani, Symfonický orchestr v tureckém Bilkentu, Severočeská filharmonie Teplice, Moravská filharmonie Olomouc, Symfonický orchestr Karlovy Vary, Filharmonie Hradec Králové, dále Filarmónica de Jalisco (Mexiko), Kuzbasský symfonický orchestr v Kemerovu (Rusko), Orquesta de la Comunidad de Madrid, Orquesta Sinfónica del Principado de Asturias, Orquesta Sinfónica Nacional de Paraguay, Orchestra da camera Milano Classica, Orchestra da Camera Fiorentina, Orchestra Sinfonica di Bari, Orchestra Sinfonica di Grosseto (Itálie), Orquesta de Valencia, Orquesta de Extremadura, Orquesta Nacional do Porto, Orquesta do Algarve (Portugalsko), Symfonický orchestr Slovenského rozhlasu v Bratislavě, Orchestre Bayonne Côte Basque, Orquesta Sinfónica de Castilla y León a Orquesta Ciudad de Málaga. Pod Rodillovou taktovkou vystoupili takoví sólisté jako jsou kupříkladu Ana María Sánchez, Ainhoa Arteta, Elisabete Matos, Maria José Montiel, Joaquín Achúcarro, Steven Isserlis, Pierre Amoyal, Konstanty Andrzej Kulka, Tedi Papavrami, Javier Perianes, Iván Martín, Ludmil Angelov, Pepe Romero, Los Romeros Quartet, Asier Polo, Jan Simon, Michel Camilo a Guy Touvron. Mezi jeho repertoárové tituly v žánru opery a zarzuely patří: Carmen, Norma, La Traviata, Lucia di Lammermoor, Nápoj lásky, Sedlák kavalír, Komedianti, Marina, La Tempestad, La Tabernera del Puerto, Gigantes y cabezudos, La viejecita, La Revoltosa a Luisa Fernanda. Na labelu RTVE se v poslední době objevily Rodillovy nahrávky Elgarova houslového koncertu se španělským houslistou Miguelem Pérezem-Espejo a díla Misa Plenaria Jubilate Deo soudobého skladatele Manuela Seco de Arpe. Mezi nejvýznamnější zahraniční dirigentská hostování José Miguela Rodilly patří v nadcházející sezoně vystoupení v Německu, Itálii, České republice, Polsku, Turecku, v USA, Argentíně a Kanadě.

NOVINÁŘSKÝ SERVIS

V případě zájmu o další informace, zprostředkování rozhovoru či poskytnutí novinářských vstupenek (včetně možnosti zajištění ubytování v Českém Krumlově) se obraťte na:

Ing. Lucie Johanovská – manažerka komunikace a PR
 MHF Český Krumlov – Auvieux, s.r.o., Perlitová 1820, 140 00 Praha 4; tel: + 420 241 445 404; 723 906 754; e-mail: johanovska@auviex.cz; www.festivalkrumlov.cz

Fotografie z koncertů jsou volně ke stažení na webových stránkách festivalu:

<http://www.festivalkrumlov.cz/servis-pro-novinare/fotografie-3> Autorem fotografií je Libor Sváček.

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI / OFFICIAL PARTNERS / OFFIZIELLE PARTNER

PRODUKTOVÝ PARTNER / PRODUCT PARTNER / PRODUKTPARTNER

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI / MEDIA PARTNERS / MEDIENPARTNER

MEDIÁLNÍ PODPORA / MEDIA SUPPORT / MEDIENFÖRDERUNG

OFICIÁLNÍ DOPRAVCE / OFFICIAL CAR SERVICE / OFFIZIELLER MOBILITÄTSPARTNER

